

## Arrest

nr. 148 325 van 23 juni 2015  
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 25 april 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie van 28 februari 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard. Deze beslissing werd op 26 maart 2012 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier

Gelet op de beschikking van 27 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JEENINGA, die *loco* advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 1 december 2009 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 18 februari 2011 verklaarde de gemachtigde deze verblijfsaanvraag op grond van artikel 9*bis* van de Vreemdelingenwet ongegrond.

Op 1 april 2011 kreeg verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten.

Op 30 augustus 2011 diende verzoeker opnieuw een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 28 februari 2012 verklaarde de gemachtigde deze aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk.

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 30.08.2011 werd ingediend door: E.K., Y. (...)*

*in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.*

*Reden(en):*

*De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.*

*Betrokkene haalt aan dat hij geen netwerk meer heeft in Marokko. Hierbij dient opgemerkt te worden dat het erg onwaarschijnlijk lijkt dat betrokkene geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben in het land van herkomst waar hij voor korte tijd zou kunnen verblijven in afwachting van een beslissing in het kader van zijn aanvraag tot regularisatie. Betrokkene zou sinds 2003 in België verblijven en verbleef dus ruim 29 jaar in Marokko – of hij bewijst in ieder geval het tegendeel niet. Zijn verblijf in België, integratie en opgebouwde banden kunnen bijgevolg geenszins vergeleken worden met zijn relaties in het land van herkomst*

*De aangehaalde elementen van integratie (zijnde dat betrokkene goed geïntegreerd zou zijn, dat hij werkbereid is en zo snel mogelijk wil beginnen werken, dat hij een arbeidsovereenkomst kan voorleggen, dat hij gewerkt heeft als vrijwilliger bij Samenlevingsopbouw Antwerpen, dat hij Nederlandse lessen heeft gevolgd en dat hij een grote vrienden- en kennissenkring in België heeft opgebouwd) behoren tot de gegrondheid en worden in deze fase niet behandeld. De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.”*

Op 26 maart 2012 kreeg verzoeker het bevel het grondgebied te verlaten.

## 2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht.

Hij licht dit middel toe als volgt:

*“Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn. Aan de motiveringsplicht is in casu geenszins voldaan.*

*Verzoeker zal aantonen dat de motivering niet afdoende is.*

*1. Wat betreft het begrip "buitengewone omstandigheden"*

*De motivering van de bestreden beslissing vermeldt:*

*De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkenen de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kunnen indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Dat verzoeker in de uiteenzetting inzake buitengewone omstandigheden het volgende heeft vermeld:*

*3. Bijzondere omstandigheden*

*a. Lokale verankering en integratie*

*Verzoeker verblijft reeds zeven jaar in België.*

Verzoeker is zeer goed lokaal verankerd. Hij werkte als vrijwilliger bij Samenlevingsopbouw Antwerpen, waar hij deelnam aan verschillende activiteiten en hielp met het monteren en demonteren van een Berbertent, animatie voor jongeren verzorgde, verantwoordelijk was voor de SOS in de moskee etc. (stukken 2a, b en c) De personeelsleden van Samenlevingsopbouw Antwerpen spreken zich lovend uit over de inzet van verzoeker. Verzoeker heeft Nederlandse lessen gevolgd en tracht de taal zo snel mogelijk onder de knie te krijgen. (stuk 2d) Verzoeker heeft een grote vrienden - en kennissenkring in België. Hij wordt gesteund door de familie die hij in Antwerpen heeft. Verzoeker heeft geen netwerk meer in Marokko. Hij heeft hier zijn bestaan opgebouwd en is goed geïntegreerd.

#### *b. Werkbereidheid*

Verzoeker wil zo spoedig mogelijk aan het werk. Hij heeft na de afwijzing van zijn vorige regularisatieaanvraag de moed niet opgegeven, maar verder gezocht naar een werkgever die hem zou willen aannemen. Verzoeker heeft een arbeidsovereenkomst bekomen bij C. NV. Hij kan aan de slag als schoonmaker in Flanders Expo te Gent vanaf het moment dat zijn verblijfsvergunning in orde is. Het gaat over een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur voor 37 uur per week. Dat inzake puntje a gedaagde motiveert dat dit geen buitengewone omstandigheid vormt echter inzake het hebben van arbeidsovereenkomst onder puntje b wordt niets gemotiveerd behalve dan dit een element behoort dat tot de gegrondheid behoort. Gedaagde gaat er duidelijk aan voorbij dat verzoeker het hebben van een arbeidsovereenkomst en zijn werkbereidheid als buitengewone omstandigheid had aangevoerd.

Verzoeker meent verder dat de motivering ten zeerste niet afdoende is daar zij niet kan uitmaken of de aangehaalde motieven in aanmerking genomen werden en onderzocht werden als buitengewone omstandigheid. Verzoeker verwijst in dit verband naar de rechtsleer die het volgende stelt:

*"Een motivering die slechts rekening houdt met bepaalde elementen een dossier (ten nadele van de betrokkene) en niet met andere fundamentele elementen, is niet afdoende." (OPDEBEEK, I, COOLSAET, A, Formele motivering van bestuurshandelingen, Die Keure, Brugge, 1999, nr. 189)*

*De beslissing is manifest foutief gemotiveerd. Dat daarmee ook art. 9bis van de Vreemdelingenwet werd geschonden."*

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing niet voldoende gemotiveerd is. Hij stelt dat in de bestreden beslissing omtrent zijn arbeidsovereenkomst slechts wordt gemotiveerd dat dit een element is dat tot de gegrondheid behoort. Volgens verzoeker gaat de gemachtigde er zo aan voorbij dat hij het hebben van een arbeidsovereenkomst en zijn werkbereidheid in zijn verblijfsaanvraag als buitengewone omstandigheid had aangevoerd. Verzoeker meent dat hij niet kan uitmaken of de aangehaalde motieven in aanmerking genomen werden en onderzocht werden als buitengewone omstandigheid.

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepaling, *in casu* artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9bis, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*"In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de Minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)"*

De toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen.

2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond is om een verblijfsmachtiging toe te kennen, dient de gemachtigde van de bevoegde minister c.q. staatssecretaris na te gaan of de aanvraag wel regelmatig werd ingediend, te weten of de aanvrager beschikt over een identiteitsdocument of vrijgesteld is van deze verplichting en of hij aanvaardbare buitengewone omstandigheden heeft ingeroepen. De aanvrager heeft de plicht om klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn verzoek via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland in te dienen (RvS 20 juli 2000, nr. 89.048). Uit zijn uiteenzetting dient duidelijk te blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard omdat de aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheden vormen waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure, namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland. Vervolgens gaat de bestreden beslissing in op de elementen die verzoeker als buitengewone omstandigheden had aangevoerd in zijn verblijfsaanvraag, met name enerzijds dat hij geen netwerk meer heeft in Marokko en anderzijds op de aangehaalde elementen van integratie. Met betrekking tot deze elementen van integratie, waartoe de gemachtigde ook verzoekers werkbereidheid rekent evenals het feit dat hij een arbeidsovereenkomst kan voorleggen, stelt de bestreden beslissing dat deze de gegrondheid betreffen, en in deze fase niet worden behandeld, maar het voorwerp kunnen uitmaken van een onderzoek conform artikel 9.2 van de Vreemdelingenwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) kan verzoeker niet volgen waar hij stelt dat hij op basis van de bestreden beslissing niet kan uitmaken of de aangehaalde motieven in aanmerking werden genomen en als buitengewone omstandigheden onderzocht werden. Uit een eenvoudige lezing van de motivering van de bestreden beslissing blijkt immers duidelijk dat de gemachtigde alle elementen die verzoeker in zijn verblijfsaanvraag als buitengewone omstandigheden heeft aangehaald, bij zijn beoordeling heeft betrokken om tot de conclusie te komen dat geen buitengewone omstandigheden werden aangevoerd die verantwoordelijk zijn dat de verblijfsaanvraag in België wordt ingediend.

Met betrekking tot verzoekers werkbereidheid en de arbeidsovereenkomst die hij als buitengewone omstandigheden had voorgelegd, heeft de gemachtigde geoordeeld dat dit elementen van integratie zijn, die in het kader van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet tot de gegrondheidsfase behoren en dus niet in de ontvankelijkheidsfase behandeld worden. Deze beoordeling komt de Raad niet onredelijk voor, en het loutere feit dat verzoeker deze elementen als buitengewone omstandigheden heeft aangevoerd doet daaraan geen afbreuk. De Raad wijst in dat opzicht op de vaste rechtspraak van de Raad van State, die in zijn arrest nr. 198.769 van 9 december 2009 onder meer heeft gesteld *“dat als typische buitengewone omstandigheden onder meer konden worden aangevoerd, weliswaar naargelang de concrete omstandigheden van de zaak: de situatie van oorlog of burgeroorlog in het land van herkomst, de afwezigheid aldaar van een Belgische diplomatieke of consulaire post, vervolging in het land van herkomst, moeilijkheden om een paspoort of reistitel te bekomen, ernstige ziekte enz; dat echter omstandigheden die bijvoorbeeld betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de lange duur van de asielprocedure, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen, de gegrondheid van de aanvraag betreffen en derhalve niet kunnen verantwoorden waarom deze in België, en niet in het buitenland, is ingediend;”*

De gemachtigde kon dan ook in redelijkheid oordelen, in overeenstemming met deze vaste rechtspraak van de Raad van State, dat verzoekers werkbereidheid niet in de ontvankelijkheidsfase behandeld diende te worden, nu deze werkbereidheid betrekking heeft op de gegrondheid van de aanvraag en geenszins verantwoordt waarom de aanvraag niet in het land van herkomst kan worden ingediend. Het valt overigens op dat in de verblijfsaanvraag de elementen die verzoeker in het kader van de ontvankelijkheid als bijzondere omstandigheden heeft aangevoerd (namelijk zijn lokale verankering en integratie enerzijds en zijn werkbereidheid anderzijds) zeer sterk overlappen met de aangevoerde elementen ten gronde.

Verder wijst de Raad erop dat uit het "belangrijk bericht" bij de arbeidsovereenkomst die verzoeker bij zijn verblijfsaanvraag heeft ingediend, blijkt dat de tewerkstelling op grond van deze overeenkomst pas mag aanvangen nadat de werkgever een arbeidsvergunning heeft ontvangen, en de werknemer een arbeidskaart B heeft ontvangen en tot een verblijf in België werd gemachtigd. Nu verzoeker dus een louter toekomstige arbeidsovereenkomst heeft voorgelegd voor een tewerkstelling die nog niet heeft aangevangen, zonder daarbij aannemelijk te maken op welke manier het bestaan van deze arbeidsovereenkomst het hem bijzonder moeilijk zou maken om de verblijfsaanvraag in te dienen in zijn land van herkomst, kon de gemachtigde in redelijkheid oordelen dat verzoeker daarmee elementen heeft voorgelegd die mogelijk in de gegrondheidsfase kunnen worden beoordeeld, maar geen buitengewone omstandigheden uitmaken die kunnen verantwoorden waarom de aanvraag in België kan worden ingediend.

Gelet op het voorgaande blijkt niet dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is. Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet vastgesteld.

Waar verzoeker vervolgens nog stelt dat de bestreden beslissing manifest foutief gemotiveerd is en dat daarmee ook artikel 9bis van de Vreemdelingenwet werd geschonden, laat hij na uiteen te zetten op welke manier de motivering dan wel manifest foutief zou zijn of op welke manier artikel 9bis van de Vreemdelingenwet werd geschonden, zodat dit middelenonderdeel niet op een ontvankelijke manier werd aangevoerd. In dezelfde zin gaat verzoeker evenmin in op de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht, minstens duidt hij zoals gesteld niet waarom de bestreden beslissing manifest foutief gemotiveerd is.

Het enig middel is deels onontvankelijk, deels ongegrond.

### 3. Korte debatten

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend vijftien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES